

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Bene Meditandi

Berzetti, Nicola

Coloniae Agrippinae, 1658

Motiva voluntati, ut bonum amplectatur, proponenda.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56496)

Motiva voluntati, ut bonum amplectatur, proponenda.

Affectus itaque excitabit, voluntati ea motiva proponendo, quæ ad movendum ipsam videbuntur idonea, & pro varietate rerum amplectendarum, aut fugiendarum, solent esse varia; quamvis in genere loquendo reduci possunt ad capita sequentia. Quando scilicet intellectus concludit amplectendam esse virtutem aliquam, aut aliud quid ad perfectionem spectans, simul voluntati proponat: I. pulchritudinem illius virtutis, ostendendo naturâ suâ dignam ef-

se quam amplectatur. 2. necessi-
tatem quam habet illius virtutis,
sive ut statui suo respondeat,
sive ut pacem & plenam animæ
quietem acquirat, sive ut cum
majori perfectionis gradu salvus
fiat. &c. 3. utilitatem, quam se-
cum afferet, sive ad propriam si-
ve ad proximi perfectionem, sive
ad gratiam aliaque dona cœlestia
in hac vitâ, sive ad multos gradus
gloriæ in futura obtinendos, 4.
delectationem spiritualem, quæ
ex eius complexu, atque exerci-
tatione consequetur, quæ quan-
doque etiam in ipsos corporis
sensus redundabit, aut certè sin-
gulari quodam modo mentem
afficiet, 5. decus, quod ipsi stu-

dium

dium exercitiumque virtutis illius pariet, non solum coram Deo in cœlis, sed etiam coram hominibus in terris, qui non possunt non laudare & probare virtutem, ubicunque viderint. 6. gaudium quod causabit in Angelis, qui utpote pleni caritate in Deum, & homines, vehementer gaudent, videntes quod homines simul in virtute proficiant, & hac ratione, gloriam divinæ Majestatis amplificent, 7. displicentiam quam in Dæmone causabit, quia hic ferre non potest, ab hominibus ad ipsorum utilitatem pro Dei gloriâ virtutes exerceri, tam propter odium capitale, quo quidem Deum prosequi-

tur, quod ab eo pro merito superbiae suae severè sit punitus; homines verò, quod eò ascendere contendant unde ipse meritò pulsus fuit. §. exemplum Christi. B. Virginis, & Sanctorum, sive ex mysterio praesenti, quod medietur, sive ex aliis aliàs consideratis vel considerandis collectum: E. G. post lumen hoc ex primo modo discurrendi supra dicto collectum, scilicet quod ad imitationem Dei, qui quantumvis ab hominibus independens, eos tamen benignè respicere dignatur, debeat etiam ipse oculos animae suae frequenter ad Deum per actus amoris elevare, licet per impossibile ab eo planè independens

dens

dens esset; proponet voluntati ad excitandum in cā huius rei desiderium, motiva sequentia, itā loquendo: Et nonne pulchrum est, elevare frequenter mentem ad illum Dominum, qui eandem donavit? pulchrum visu est, aspicere filium suos à patre nusquam obcutus detorquentem, pulchrum aspicere aviculam, vel animantem quamvis, oculos in Matrem semper desigentem, pulchrum videre Discipulum, oculos suos ad Magistrum elevantem, & militem sæpè Ducem suum respicientem. Dominus Deus ipse est pater noster, Mater nostra, Magister noster, Dux noster, quomodo ergo nō erit pulcherrimum tot titulis mentem frequenter ad ipsum elevare? his adjungamus

quod

quod nobis planè necessarium sit hoc
facere, licet ab eo non dependeremus,
quia nihilominus ipse est Deus, id est,
perfectissima natura, quæ potest ex-
cogitari, ego autem sum miser homo,
& mille imperfectionibus plenus, &
ipsa ratio postulat, ut inferiora hæc,
& minus perfecta recognoscant, quæ
sunt superiora, & magis perfecta.
Iam verò quomodo melius illum per-
fectissimum agnoscere poterimus,
quàm mentem nostram per oratio-
nem & frequentes actus amoris &
ipsum elevando? quis verò satis intel-
ligat, quantam nobis hoc exercitium
utilitatem, si benè & frequenter fiat,
ut debet, sit allaturum! si Dæmon nos
suis tentationibus fortiter aggredia-
tur, & de statu nostro movere nos, at-

que in terram deicere conetur, ubi oculos nostros ad Deum converterimus, assistet nobis, adeoque stabiliet, ut nec latum unguem loco moveamur, quod propheta sibi accidisse testatur, dum ait: providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commovear, si suis nos laqueis capiat. Demon antequam advertamus, levando oculos a Deo ex illis eripiemur; oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos. si nos fames sive corporalis, sive spiritualis invadat, levando oculos ad Deum abundantissimè satiabimur: oculi omnium in te sperant Domine, & tu dabis illis escam in tempore opportuno si nos aut cœlestis luminis aut gratiæ

specialis indigentia premat, elevando nos & ipsum accedendo, certo consequemur: accedite ad eum & illuminamini, & facies vestrae non confundentur; delectare in Domino & dabit tibi petitiones cordis tui: qui ad alienam patriam proficisci cogitat, magnam capiet utilitatem, si in sua ipse patriam illius linguam addiscat, & nos qui ad caelum pervenire intendimus, cur adhuc in terra constituti non addiscamus oculos mentis levare ad Deum, in quem eosdem, ubi eo pervenerimus per totam aeternitatem defigemus? verum ponamus nullam hinc nobis utilitatem provenire. quam incundum est oculos in rem omnium quae inveniri possunt aut excogitari omnino pulcherrimam atque elegan-

tissimam defigere, & veluti in font.
inexhausto deliciarum omnium men-
tis herere obtuto? quàm honorificum
est ad aspectum illius pototypi omnis
pulchritudinis admitti, quod qui con-
tinuo aspicit, aut Deus est, aut Ange-
lus, aut sanctus quantam affert volu-
ptatem beatis illis spiritibus, qui sicut
semper ipsi respiciunt ac benedicunt
Deum, ita ut hoc ipsum ab omnibus
creaturis, rationalibus præsertim præ-
stetur, vehementer exoptant? quan-
tam Dæmonibus pœnam, qui cupe-
rent, nullo à nobis unquam actu Deū
agnosci & coli? & nihilominus licet
aliæ deessent rationes, nonne bonum
est mentem ad Deum frequenter ele-
vare, vel ob hoc solū, ut quis egrè
faciat crudeli isti adversario, qui ag.

noscer e

noscere Deum creatorem suum noluit,
 nec se illi subiicere! quam denique ra-
 tioni consentaneum est verbum incar-
 natum imitari, de quo legitur, quod
 frequenter oculos, non tantum men-
 tis sed etiam corporis ad coelum leva-
 rit, ut ad patrem sese erigeret, quam-
 vis nullâ ratione indigeret, & sanctos,
 qui identidem oculos levando ad coe-
 lum se totqs cum Deo uniebant, ter-
 ram verò velut sordidam despicie-
 bant?

Motiva ad malum fugiendum.

QUando autem lumen intel-
 lectus concludet vitium a-
 liquod, vel aliam imperfectio-
 nem esse fugiendam, simul moti-